

Výchozí texty pro ukázkou hlasu v přijímacím řízení na Fénix ProDabing.

Jak postupovat:

- *Prohlédněte si texty, které nabízíme.*
- *Vybraný text si dobře přečtěte a celý namluvte. Budeme posuzovat Váš herecký talent, barvu hlasu, hlasové vady, práci s dechem a artikulaci. Vyhněte se proto uspěchanému vyhotovení a dejte si na ukázkce záležet! Na ukázkou hlasu máte tolik času, kolik si sami určíte, ale pouze jeden pokus. Pokud se přeřeknete nebo spletete či nejste s výkonem spokojeni, začněte nahrávat znovu a nám pak zašlete tu nejlepší z nahrávek. Jedná se o hlasový casting, ve kterém musíte svým výkonem oslovit co nejvíce členů naší skupiny, abyste byli přijati. Budeme se těšit na případnou spolupráci.*
- *Vybranou pasáž nahrajte ve formátu *.wav - Odešlete ukázkou i s žádostí na stránkách <https://www.fenixprodabing.cz/nabor>*

Text 1

W. Shakespeare

Romeo a Jülie

Zadání: Vyberte si alespoň jednu postavu a celou namluvte, muži si vyberou z postav pro dabéry, ženy pro daběrky

Pro dabéry

Vévoda – „Vy rebelové! Rozvraceči míru! Své zbraně przníte krví svých bližních? Copak mě neslyší? Tak už dost lotři! Potoky z vlastních tepen chcete hasit ten zhoubný požár nesmyslné zášti? Ty zbrklé meče ihned odhodte z krvavých dlaní, nebo Vás dám mučit a slyšte ortel svého vévody: Třikrát už rozvrátil Váš věčný rozbroj, zbůhdarma, Capulete, Tebou počatý, i Tebou, Monteku, klid a mír města a donutil ctihodné Veroňany ponechat stranou vážnost svého stavu a zbraněmi, jež starobou a mírem zvetšeli, krotit Váš zvetšělý svár. Jedinkrát ještě porušíte klid a splatíte to oba životem. Protentokrát se všichni rozejděte. Ty, Capulete, pujdeš se mnou hned, Ty, Monteku přijď dneska odpoledne na starý hrad, kde konají se soudy, tam dozvíš se mé další rozhodnutí. A teď, pod trestem smrti, všichni pryč!

Mercuzio – Královna Mab...Porodní bába snů a přeludů, zjevení malé jako achátek na prsteníku pana páprdy. V bryčce tažené rarášky se zjeví na nose těch, co chystají se spát. Paprsky kol jsou z nožek pavouků, plachta je ušitá z křidélek můry, postroje z nejjemnější pavučinky, ohlávky jsou z odlesků měsíce, bič, cvrččí kost, a na konci vši chlup. Na kozlíku je komár v šedém fráčku, malý jak bleška, která štípla služku, až holka vrtí se jak pytel blech. Celá ta ekvipáž je dutý ořech. Vydlabali ho známí kočármistři, pan červotoč a paní veverková. Tak jezdí královna Mab noc co noc: hlavami milenců – Ti hned sní o lásce, žaludky hladovců – Ti sní, že něco snědí, po prstech právníků – zdá se jim o úplatcích, po rtících dam – mají sny o líbání, a že si spravují dech cukrлаты, trestá je Mab odporným oparem. Dvořanovi když přes noc drandí, hned se mu zdává o kariéře, a když faráře v nose polechtá, ocáskem obročního prasete, zbožný muž sní o lepší sinekuře. Jindy zas jezdí přes krk vojákovi, ten ve spánku hned řeže jiným hlavy, útočí, přepadá, pak pije na zdraví, a když mu Mab do uší zabuší, ta stará vojna probudí se hrůzou, zamumlá modlitbu a spí zas dál. To je ta známá královnička Mab, co koním za nocí zaplétá hřívy a mastné vlasy motá do cucků, které však není radno rozčesávat. To ona leží pannám na prsou a učí je, jak snášet tíhu těla, než obtěžkané samy budou nosit.

Pro daběrky

Jülie – Škraboška noci zakrývá mi tvář, že není vidět, jak se červenám kvůli těm řečem které s vyslechl. Jak ráda bych se slušně upejpala, svá slova brala zpět, však sbohem, ctnosti. Miluješ mě? Já vím, že řekneš ano, a já Ti uvěřím. I kdybys přísahal, můžeš mi lhát. Přísahy milenců prý budí smích. Romeo, miláčku, po pravdě mi to pověz: máš mě rád? A jestli myslíš, že jsem

lehká kořist, začnu se mračit, dělat naschvály, svádět Tě odmítáním. Ne, to nechci! Monteku milý, jsem v tom po uši, a tak se možná chovám, jak se nemá. Jenomže, veř mi, budu stálejší než ty, co lstivě hrají netykavky. Já vím, že jsem se měla držet zpátky, ale tys vyslechl nedopatřením, co k tobě cítím, tak mi, prosím, odpusť to vyznání, které Ti osvětlilo, co bylo určeno jen černé noci.

Chůva - Myslete si, co chcete, na Ignáce v noci jí bude rovných čtrnáct let. Vždyť se Zuzkou – pámbu chraň její duši – se narodili stejně. Chudák Zuzka. Bůh mi ji vzal, že si ji nezasloužím. Já povídám, na Ignáce má čtrnáct. No vidíte, dobře si pamatuju. Jedenáct let už je to po tom zemětřasu, co jsem ji odstavila. Panečku, na ten den nikdy nezapomenu. Hřeju se na sluníčku pod holubníkem, na prsou pelyněk. Vy a náš pán jste byli zrovna v Mantově. Můj bože, paměť mi teda slouží. Povídám, holka si lízla trochu z bradavky, a že to bylo hořké, blážínek, začla se šklebit, prskat na ten prs. Vtom řach! Zatřás se holubník a já pryč pelášila hlava nehlava. Už je to bezmála jedenáct let. Tehdy už sama stála, co to říkám, běhat uměla, byl jí plný dům. Zrovna den předtím natloukla si čelo. A nebožtík můj manžel – můj Ty Bože – takový čtverák, ze země ji zved a povídá: „Upadlas na čelo? Až budeš chytřejší, lehneš si na znak. Co říkáš, Jůlinko?“ A na mou věru, to písckle polklo úpláč a řeklo: „Jo.“ Vida, jak došlo na ten hloupý žert. Do smrti na to nezapomenu. „Co říkáš Jůlinko?“ povídá manžel. A ona, rozumrada, řekla „Jo.“

Text 2

Dialog ze hry Jiřího Suchého Dr. Johan Faust Praha II. Karlovo nám. 40

Zadání: Text je určen jak pro dabéry, tak pro daběrky. Namluvte celý dialog

FAUST

Hej, ďáble, udělal jsi toho pro mne už dost, já nemám důvod v tebe nevěřit.
Ano, já věřím v tu tvou zatracenou existenci, ale asi ne tak, jak by sis to představoval.
Ďábel je pro mě princip zla lidskou fantazií per-so-ni-fi-ko-va-ný. Princip zla, nic víc.

MARKÉTA

Jé, to bylo ale krásně řečeno.

FAUST

Tak mi do toho nepindej. A ty ďáble poslouvej. Upsal jsem ti duši. Ale proč? Protože neexistuje a ty taky ne.
Upsal jsem nic ničemu. Kdybych měl upsat něco ničemovi, to bych si samozřejmě rozmyslel, ale nic ničemu,
to se mi to upisovalo.

MARKÉTA

Bravo Johanne, bravo. Jsi skvělejší. Ačkoliv nevím, proč se s ním bavíš, když víš, že neexistuje?!

FAUST

Protože chci, aby věděl, že to vím.

MARKÉTA

To je správný, Johanne. Jen ať to ví. Lidi to před ním tutlaj a on si potom o sobě moc myslí.

FAUST

Hej, ďáble! Jestli se ve svý nadutosti domníváš, že existuješ, neváhej a zjev se mi, ať jednou vidím jakej seš fešák!

MARKÉTA

To radši neříkej, Johanne. Odvolej to. On je štont přijít.

FAUST

Když neexistuje?

MARKÉTA

A jo, já zapomněla. Ale... My víme, že neexistuje, jenomže ví to taky on?

FAUST

Vždyť jsem mu to před chvílí říkal.

MARKÉTA

No jo, říkal jsi mu to. Ale stejně bych to na tvým místě vzala zpátky.

FAUST

To mě špatně znáš. Naopak! Mefisto! Jestli nejsi srab, zjev se mi! Chci, aby ses mi objevil v tomto salonku, střízliv a čil, a to pokud možno hned. Je to moje přání. Pokud ho nesplníš, můžeš tu naši smlouvu srolovat a opatrně si ji zasunout tam, kam uznáš. Budeť neplatná.

MARKÉTA

Johanne, tohle jsi přehnal. Něco se semele, cítím to v břiše. Já vždycky cítím v břiše, když se má něco stát.

FAUST

Dovol mi, abych se spoléhal víc na svou hlavu, než na tvé břicho. Jak vidíš, výzva padla a nic se nestalo.
